

Barsukas

Snukis baltai juodai dryžuotas, kas neleidžia jo sumaišyti su kitais gyvūnais. Kūno dydis ir masė svyruoja priklausomai nuo gyvenamos teritorijos (masė - 8-20 kg; kūno ilgis - 56-90 cm). Kojos trumpos, stiprios, su ilgais ir tvirtais, rausti pritaikytai nagais. Barsukai gyvena miškuose, šlaituose, kartais krūmuose, ganyklose ir net pievose, bet arti miško. Mėgsta ramybę. Veiklus sutemose ir naktį. Maždaug gruodį įminga ir miega iki kovo mėnesio, tačiau miegas nėra gilus, kartais, kai nešalta, išeina iš urvo. Žiemą nesimaitina, naudodami sukauptas riebalų atsargas. Pavasarį per žiemą susitrynusią guolio paklotę išstumia iš urvo ir užverčia žemėn. Barsukai gyvena grupėmis sudarydami monogamines šeimas. Vidutiniškai šeimoje būna šeši suaugę individai bei tų metų jaunikliai. Gyvūnų skaičius šeimoje priklauso nuo maisto kiekio aplinkinėse teritorijose. Šeimos galva - patinas veja šalin svetimus barsukus, kai tie per daug prisiartina prie urvo. Šeimos nariai vieni kitus skiria pagal kvapą, kurį skleidžia prakaito liaukos. Urvuose ir prie jų labai švaru, nėra nei maisto atliekų, nei išmatų. Urvuose praleidžia didžiąją savo gyvenimo dalį. Barsukai atsargūs - prieš išlįsdami iš urvo iškiša galvą, gerai pasiklauso, apsiuosto ar nėra ko įtartino ir tik tuomet išlenda. Nors barsukas priklauso plėšriesiems žinduoliams, tačiau nemažą dalį maisto raciono sudaro augalinis maistas - uogos, vaisiai, sėklos, šaknys. Lietuvoje pagrindinis maistas yra peliniai graužikai, varliagyviai, paukščių jaunikliai, moliuskai, sliekai. Poravimosi laikotarpis - nuo vasario iki spalio, dažniausia poruojasi rugsėjį. Maisto ieškantis barsukas nukeliauja labai daug, bet visuomet tais pačiais takeliais. Maisto gausioje teritorijoje barsukas vaikšto 2 km spinduliu. Sliėkų ieškodamas išeina pasivaikščioti net 10 valandų. Medžioja dažniausiai sutemus. Mato prastai, todėl pasikliauja gera uosle ir klausa. Paplitę visoje Lietuvoje, bet negausiai.